

מ"ת 45523/11/15 - מדינת ישראל נגד אבינועם בן ישראל מקראי (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

05 ינואר 2016

מ"ת 45523-11-15 מדינת ישראל נ' מקראי(עציר)
תפ 45520-11-15

לפני כבוד השופטת בכירה שוש שטרית
מדינת ישראל
המבקשת
ע"י ב"כ עו"ד נמרוד שחר ועו"ד נופר לוי

נגד
המשיב
אבינועם בן ישראל מקראי (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד בני זיתונה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים במשפטו על רקע כתב אישום המייחס לו עבירה של תיווך בעסקי סמים מסוכנים ושתי עבירות של הדחת קטין לסמים מסוכנים.

על פי האישום הראשון המשיב מכר לשוטר נוי כהן אשר שימשה כסוכנת משטרתית אצבע חשיש במשקל של 2.5 גרם תמורת 100 ₪.

על פי האישום 2 ו-3 סיפק המשיב לשני קטינים סם מסוג חשיש, בכל פעם אחת בתמורה ל-50 ₪.

ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, ועתר להפנות את המשיב לשירות המבחן. בשים לב לגילו הצעיר של המשיב והעדר הרשעות קודמות, התבקש שירות המבחן להגיש תסקיר מעצר, וזה הוגש ביום 15.12.15.

התסקיר סוקר קורותיו ונסיבותיו של המשיב. מדובר במשיב בן 23, רווק, וקודם למעצרו התגורר בבית אחותו ובעלה בדימונה. המשיב משתייך לקהילת העבריים, וקודם למעצרו עבד כעוזר טבח ומנהל משמרת במסעדה בדימונה.

עוד עולה מהתסקיר, כי המשיב סיים 12 שנות לימוד, חרף קשיים לימודיים ואי ידיעת קרוא וכתוב עד גיל 13.

התסקיר מעלה תמונה עגומה, לפיה החל המשיב לעבוד כבר בגיל 9 בחנות ירקות לצרכי פרנסה. לא גויס לצה"ל בשל אי בהירות באשר לאזרחותו, כשבהמשך עבד כסבל בחנויות ירקות, ובהמשך החל לעבוד במסעדה כאמור.

משפחת מוצאו של המשיב כוללת את הוריו שהתגרשו, ושלושה ילדים, כולל המשיב, שהוא הצעיר מביניהם. המשיב נותר להתגורר עם אביו ביחד עם אחיו, ואילו אמו עזבה את הארץ, והקשר של המשיב איתה הינו חלקי.

שירות המבחן התרשם ממי שגדל בתנאים של עזובה רגשית, והעדר מקורות תמיכה, ולפיכך פיתח דפוסי ריצוי על מנת להשיג קבלה וחום אנושי אצל אחרים.

בהערכת הסיכון, העריך השירות רמת סיכון שהיא גבוהה, פורצת גבולות. השירות בחן את החלופה המוצעת בדמות אחותו של המשיב ודודתו, מצא כי אלה מנהלים חיים נורמטיביים, מגויסות לסייע למשיב ואף חוות משבר סביב מעצרו, מודעות למהות התפקיד, יכולות להוות גורם מציב גבולות והצהירו על כוונה למלא את תפקידן במלואו.

בשקלול גורמי הסיכון מול הגורמים מצמצמי הסיכון, ועל רקע גילו הצעיר של המשיב והעדר עבר פלילי, התלבט שירות המבחן באשר להמלצה בעניינו של המשיב בסופם של דברים, מסר כי אם בית המשפט יחליט לשחרר את המשיב לחלופה כי אז מומלץ על הטלת צו פיקוח מעצרי למשך חצי שנה במסגרתו ישולב המשיב בקבוצה טיפולית לעצורי בית ויוזמן לביצוע בדיקות שתן.

לאחר שחזרתי ועיינתי בתסקיר שירות המבחן מיום 15.12.15, שמעתי טיעוני ב"כ הצדדים, אודה כי אף אני התלבטתי בשאלת מעצרו של המשיב ושירות המבחן נדרש לבדוק האם קיימת נזקקות טיפולית בתחום ההתמכרות אצל המשיב.

תסקיר משלים הוגש ביום 3.1.2016, ממנו עולה כי למשיב אין בעיית התמכרות, ובפעם זו יש לומר, בא השירות בהמלצה שהיא ברורה יותר ביחס למשיב וסבר שבשקלול כל הנתונים עליהם עמד בתסקיר הקודם, ובכפוף לשילובו של המשיב לקבוצה טיפולית לעצורי בית, שיקולי השחרור יגברו על שיקולי המעצר.

ב"כ המשיב חזר ועתר לשחררו לחלופת המעצר המוצעת, ב"כ המאשימה חזרה על התנגדותה, לאחר שחזרתי ועיינתי בתסקיר שירות המבחן ועיינתי עיון מעמיק בחומר החקירה ובדגש על העבירות של אספקת סם לקטינים, מצאתי להורות על שחרורו של המשיב.

כמו טענת ב"כ המבקשת, אף אני סבורה שגם בתסקיר זה נמצא סממני התלבטות אצל שירות המבחן, עם כי הכף נוטה לשחררו של המשיב מאשר למעצרו.

אכן הכלל הנוהג בעבירה של סחר בסם הינו כי הנאשם צפוי למעצר עד תום ההליכים ורק נסיבות מיוחדות יצדיקו שחרורו מן המעצר. במקרה לפניי מצאתי נסיבות חריגות המצדיקות החרגתו מהכלל

הנוהג.

המדובר במי שהוא צעיר בגילו, נעדר הרשעות קודמות, עבד למחייתו מגיל צעיר וגם סמוך אל מעצרו, התסקיר אינו שלילי ובא בהמלצה לשחרורו. גם הבאתי בחשבון את סוג הסם, את הכמויות כמפורט בכתב האישום ואת מעורבותם הקודמת של הקטינים בצריכת סמים עוד קודם לאירועים המתוארים בכתב האישום.

החלופה שהוצגה בפני שירות המבחן התייצבה במהלך כל הדיונים ואכן גם אני התרשמתי כי אחותו של המשיב, חווה משבר לא קל בעקבות מעצרו ונראה כי תקופת המעצר עד כה מהווה גורם הרתעתי משמעותי לא רק כלפי המשיב אלא גם כלפי בני משפחתו אשר מעתה ואילך ישימו ליבם להתנהלותו ביום יום. אשר לאיון רמת הסיכון יש להוסיף כי, שירות המבחן מצא כי החלופה המוצעת זו יכולה להשיג את מטרת המעצר ובכך דיינו.

מכל האמור, אני מורה על שחרורו של המשיב בתנאים המגבילים הבאים:

א. המשיב ישהה ב"מעצר בית" מלא בכתובת: רח' בן גוריון 1041/30 דימונה. המשיב יהיה כל העת בהשגחה מלאה, תמידית ורציפה של אחד מבין הערבים הבאים: מר מקראי קלווין, ת.ז. ..., גב' מקראי קרולין, ת.ז. ...., גב' וולקר סטפני גויס, ת.ז. ...;

ב. מובהר למשיב ולערבים הנוכחים כעת באולם, כי כל יציאה של המשיב את מקום מעצר הבית, או כל הישארות של המשיב שלא בנוכחות אחד מבין המשגיחים בצמוד אליו, יהוו הפרה של תנאי השחרור;

כבר בשלב זה ובשים לב לכך שהמשיב היה עצור מזה למעלה מחודשיים ימים, אני מוצאת לנכון לאפשר "חלון אוורור" פעמיים בשבוע בימי ג' בין השעות 10:00 לשעה 13:00 ובימי שבת בין השעות 13:00 עד השעה 16:00;

ג. נאסר על המשיב ליצור כל קשר בין במישרין ובין בעקיפין עם המעורבים בפרשה.

ד. התייצבות לכל הדיונים בעניינו, וזאת בליווי מי מהערבים;

ה. צו פיקוח מעצרים למשך 6 חודשים מהיום. המשיב יהא רשאי לצאת את מקום "מעצר הבית" בליווי ערב/ה לפגישות ומפגשים מטעם שירות המבחן, בין אם בשירות המבחן ובין אם במיקומים אחרים שייקבעו על-ידי שירות המבחן במסגרת צו הפיקוח, וזאת בכפוף להזמנה מראש ובכתב;

ו. ערבות עצמית וערבות צד ג' של כל אחד/ת מהערבים/ת הנ"ל בסך של 25,000 ₪ כל אחת;

ז. לא יעמוד בתנאי השחרור, יעצר ויובא בפניי תוך 48 שעות.

על בא-כוח המשיב להבהיר למשיב ולערבים שוב את כל תנאי השחרור, לוודא כי הבינו אותם, וכן לוודא כי הללו הבינו היטב כי כל הפרה של תנאי מתנאי השחרור - יכול ותוביל הן למעצרו המחודש והן לחילוט הערבויות.

המזכירות תשלח עותק החלטה לשירות המבחן.

**ניתנה והודעה היום כ"ד טבת תשע"ו,
05/01/2016 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית , שופטת בכירה**